

Liefde

„En niet alleenlijk dit, maar wij roemen (verblijden ons, Eng. vert.) ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben“.

Romeinen 5:11

De gelovige verblijdt zich in God, omdat Hij liefde is.

Dit is de inhoud van de redenen waarom de gelovige zich in God verblijdt; dit is de olie die de lamp van zijn blijdschap brandende houdt. Het is de brandstof die het vuur van zijn blijdschap tot in eeuwigheid blijft aanwakkeren met een „brandend“ verlangen naar de hemel. Hij verblijdt zich in Gods vroegere liefde, in Zijn tegenwoordige liefde en in Zijn toekomstige liefde.

Hij ziet terug op zijn toestand toen hij nog een kind des toorns was, net zoals de anderen, en hij herinnert zich dat God hem toen eerst heeft liefgehad. Toen hij in zijn bloed lag, zei God tot hem: „Leef“. Hij heeft Christus niet verkoren, maar Christus heeft hem verkoren. O, wie anders dan de gelovige kan iets vertellen over de wonderlijke blijdschap die in zijn hart fonkelt, als hij terugziet op deze ontfermende liefde Gods. Wat een wonder dat God mij heeft opgezocht, toen ik de zonde zocht; dat Christus Zijn bloed voor mij heeft gestort, toen ik geen schoonheid in Hem zag dat ik Hem zou begeerd hebben; dat de Geest mij heeft doen ontwaken, terwijl zovelen rondom mij sluimerden. O, mijn gelovige vrienden, u weet wat ik bedoel; u voelt de blijdschap die ik niet kan beschrijven!

Robert Murray MacCheyne

(De blijdschap van de gelovige)